

Nr Sprawy: EFS-III.30.2020

Kielce, dnia 17 lutego 2021 roku

DECYZJA

ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Nr 90/21

z dnia 17 lutego 2021 roku

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w składzie:

Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Tomasz Jamka – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

działając na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1668, z późn. zm.), art. 9 ust.1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 818 z późn. zm.) oraz art. 104 i art. 107 § 1–3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta: (...) dotyczącego rozłożenia na raty oraz o niepobierania opłaty prolongacyjnej

podejmuje decyzję o odmowie (...):

- udzielenia ulgi w spłacie, w formie rozłożenia na raty powstałego zobowiązania wraz z należnymi odsetkami z tytułu należności wynikającej z ostatecznej decyzji administracyjnej nr (...) z dnia (...), określającej przypadające do zwrotu przez Beneficjenta środki wypłacone w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014- 2020.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W piśmie opatrzonym datą 31 sierpnia 2020 roku (data wpływu do Organu: 2 września 2020 r.) Wnioskodawca (...) (dalej: Beneficjent/Strona/Fundacja) zawnioskowała o:

1. rozłożenie na 48 rat zobowiązania wynikającego z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.19.2019-2 z dnia 18 grudnia 2019 roku (dalej: Decyzja), które wynosi 420 898,50 zł oraz odsetek od tej należności;
2. w przypadku uwzględnienia wniosku z pkt 1, o niepobieranie opłaty prolongacyjnej w związku z rozłożeniem należności na raty a także odsetek od tej należności;
3. w sytuacji, gdy IZ nie uwzględni wniosku o niepobieranie opłaty prolongacyjnej w związku z rozłożeniem należności na raty z tytułu zwrotu środków a także odsetek od tej należności Beneficjent poprosił o rozłożenie na raty należnych kwot przy uwzględnieniu naliczenia opłaty prolongacyjnej;

Beneficjent przedstawił dwa możliwe, jego zdaniem warianty spłaty ratalnej. W każdym z wariantów realny termin spłaty zaległości to kwiecień 2025 r., przy zastrzeżeniu, że spłata zobowiązania rozpoczęłaby się nie wcześniej niż 31 maja 2021 roku. Strona zaznaczyła, że powyższe propozycje i kwoty rat są dostosowane do możliwości finansowych Fundacji z uwzględnieniem kontynuacji jej statutowej działalności. Beneficjent przedstawił dwa możliwe, jego zdaniem warianty spłaty ratalnej. W każdym z wariantów termin spłaty zaległości to kwiecień 2025 r., przy zastrzeżeniu, że spłata zobowiązania rozpoczęłaby się nie wcześniej niż 31 maja 2021 roku. Strona zaznaczyła, że powyższe propozycje i kwoty

rat są dostosowane do możliwości finansowych Fundacji z uwzględnieniem kontynuacji jej statutowej działalności. Ponadto wniosek Strony zawierał:

1. informację o zamknięciu roku obrotowego – 2019 – ze stratą (netto) w wysokości (...), która wynika z poniesionych kosztów działalności statutowej;
2. informację o zaciągniętych w 2020 roku pożyczkach na bieżącą działalność Fundacji w łącznej kwocie: 189 500,00 zł, na którą składają się:
 - dwie pożyczki od (...) w kwocie: (...) oraz (...),
 - dwie pożyczki od (...) w kwocie: (...) oraz (...),
 - pożyczka od (...) w kwocie: (...),
3. Beneficjent poinformował również o wsparciu jakie otrzymał z tytułu pomocy rekompensującej negatywne konsekwencje ekonomiczne związane z COVID-19:
 - zwolnienie ze składek ZUS za miesiąc marzec 2020 r. na kwotę (...);
 - dofinansowanie do wynagrodzeń pracowniczych za miesiąc maj 2020 roku z Powiatowego Urzędu Pracy w Białymstoku na kwotę (...);
 - subwencja z Państwowego Funduszu Rozwoju na kwotę (...).

Fundacja poinformowała również Organ o tym, że w pierwszych miesiącach 2020 roku, tj. w okresie od stycznia do kwietnia odnotowała wzrost przychodów w stosunku do analogicznego okresu w 2019 roku. Natomiast od maja 2020 roku do lipca 2020 roku nastąpił spadek przychodów w stosunku do analogicznego okresu w roku poprzednim:

- maj 2020 – 17 920,00 zł netto w stosunku do: maj 2019 – 51 837,85 zł – spadek przychodów o 65%;
- czerwiec 2020 – 324,50 zł netto w stosunku do: czerwiec 2019 – 7 721,00 zł – spadek przychodów o 96%;
- lipiec 2020 – 2 030,66 zł netto w stosunku do: maj 2019 – 32 578,38 zł – spadek przychodów o 93%;

W tym miejscu należy zaznaczyć, że Fundacja nie przedstawiła dokumentów potwierdzających powyższe informacje, poprzestała jedynie na oświadczeniu.

Strona przedstawiła również informację o kosztach i przychodach Fundacji z działalności statutowej (bez uwzględnienia wartości realizowanych projektów), z których wynika, że:

- średni miesięczny koszt utrzymania Fundacji wynosi: (...);
- planowany przychód w 2020 r. (za okres sierpnia do grudnia 2020 roku) wynosi: (...).

Plan finansowy na 2021 r. – rozumiany jako koszty i przychody Fundacji z jej działalności bez uwzględnienia wartości realizowanych projektów, w tym:

- (...) spodziewanych kosztów;
- (...) spodziewanego przychodu (przewidziany ze sprzedaży usług szkoleniowych);

Zgodnie z deklaracją Strony, wartość realizowanych do końca 2020 r. projektów wynosi: (...) (koszty pośrednie i bezpośrednie), a planowana wartość realizowanych projektów na 2021 r. wyliczona została na (...).

Organ wskazuje, że zobowiązanie, o którego rozłożenie na raty wnosi Beneficjent we wniosku inicjującym przedmiotowe postępowanie, wynika z Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego pełniącego funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ RPO WŚ/Organ) nr (...) z dnia (...), która określała, że Strona zobowiązana jest zwrócić kwotę (...) zł (słownie: (...)) w tym: środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie (...) (słownie: (...)) oraz środki budżetu krajowego w kwocie (...) (słownie: ...) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych od dnia przekazania dofinansowania, to jest od dnia (...) do dnia ich zwrotu. Organ w Decyzji wskazał, że dokonując zwrotu środków dofinansowania, uwzględnić należy postanowienia wynikające z art. 54 § 1 pkt 7 oraz art. 54 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych*.

Decyzja została wydana, gdyż dotacja przyznana na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pn.: „*E-kompetentni po 50-tce*” nr RPSW.08.04.02-26-0024/17 z dnia 9 maja 2018 r., została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych* (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.) (dalej: UFP).

Strona zaskarżyła decyzję wydaną w II instancji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Kielcach. W dniu (...) wyrokiem (sygn. akt (...)), sąd oddalił skargę (wyrok prawomocny).

W dniu 3 września 2019 roku (data pisma: 1 września 2019 roku) Beneficjent przysłał do IZ pismo, do którego załączył *Sprawozdanie finansowe za okres od 01.01.2019 do 31.12.2019* (dalej: *Sprawozdanie finansowe*).

Organ po otrzymaniu powyższej informacji przystąpił do analizy materiału dowodowego, a po jego zebraniu poinformował Beneficjenta o jego zebraniu w piśmie z dnia 5 października 2020 r. Z uwagi na nieodebranie ww. przesyłki po dwukrotnym awizowaniu przesyłka została zwrócona do IZ 5 listopada 2020 roku. W tym samym dniu Organ wysłał do Fundacji, na adres siedziby w (...) oraz na adres oddziału w (...) pismo, w którym zwrócił się do Beneficjenta o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez przesłanie do Organu

kserokopii (potwierdzonych za zgodność z oryginałem) umów pożyczki z podmiotami: (...). Ponadto Organ zrealizował swój obowiązek wynikający z art. 79a KPA, który stanowi, że: „§1. W postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.”

Organ poinformował Fundację, że w toku postępowania administracyjnego nie wykazała przesłanek zależnych od Strony, tj. „wystąpienia względów społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego”, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP, które uzasadniają możliwość udzielenia wnioskowanej ulgi.

W powyższym piśmie Organ ustalił termin zakończenia postępowania administracyjnego na dzień 4 grudnia 2020 roku. Strona pismo odebrała w dniu 18 listopada 2020 roku (pismo przesłane na adres oddziału w Warszawie). Do dnia wydania niniejszej decyzji Beneficjent nie odniósł się do kwestii w nim wskazanych, w szczególności nie przesłał dokumentów o które Organ prosił w piśmie datowanym na dzień 5 listopada 2020 roku, tj. umów pożyczek, które powoływał we wniosku inicjującym przedmiotowe postępowanie.

W piśmie datowanym na 3 grudnia 2020 roku Organ po raz kolejny przedłużył postępowanie administracyjne do dnia 18 grudnia 2020 roku, natomiast w piśmie opatrzonym datą 17 grudnia 2020 roku nową datę zakończenia postępowania administracyjnego Organ określił na dzień 13 stycznia 2021 roku. W piśmie z dnia 12 stycznia 2021 roku ostateczna data zakończenia postępowania została wyznaczona na dzień 5 lutego 2021 roku. Ostatnim pismem z dnia 3 lutego 2021 roku Organ powiadomił Stronę, iż postępowanie zostanie zakończone do dnia 19 lutego 2021 roku..

Stan prawny:

Beneficjent, przysłał do Organu pismo, w którym zwrócił się o rozłożenie należności na raty, oraz o niepobieranie opłaty prolongacyjnej. Zaproponował on spłatę należności w dwóch wariantach:

- I wariant: Organ rozkłada kwotę zwrotu środków oraz kwotę odsetek na 48 rat (47 rat w kwocie (...), 48 rata w kwocie (...)) i wyraża zgodę na niepobieranie opłaty prolongacyjnej;

- II wariant: Organ rozkłada kwotę zwrotu środków oraz kwotę odsetek na 48 rat (47 rat w kwocie (...), 48. rata w kwocie (...)) i nie wyraża zgody na niepobieranie opłaty prolongacyjnej;

Zdaniem Beneficjenta wszystkie warianty spłaty zobowiązania dostosowane zostały do możliwości finansowych Fundacji oraz pozwalały na kontynuację jej statutowej działalności. Propozycje Strony uwzględniały, wynik finansowy Fundacji za 2019 rok, koszty i przychody Fundacji z jej działalności oraz plan finansowy na 2021 rok – nie zostały natomiast wliczone wartości realizowanych projektów. Strona podkreślała, że nie dysponuje wystarczającymi środkami do tego, aby dokonać jednorazowego zwrotu kwoty dotacji wraz z odsetkami.

W świetle powyższych okoliczności, Organ był zobowiązany w pierwszej kolejności ustalić, czy wnioskowana przez Fundację ulga jest pomocą publiczną czy pomocą *de minimis* stosownie do art. 64 ust. 2 UFP, zgodnie z którym „*Właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które:*

- 1) *nie stanowią pomocy publicznej;*
- 2) *stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;*
- 3) *stanowią pomoc publiczną:*
 - a) *mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,*
 - b) *mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,*
 - c) *zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.”*

Pomoc publiczna jest zdefiniowana w art. 107 ust. 1 Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/2 z późn. zm.): „**Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.**” Pomoc ta może przybrać formę: rozłożenia na raty należności, odroczenia terminu spłaty należności lub umorzenie należności. Ulga będzie uznana za pomoc publiczną, jeżeli jednocześnie zostaną spełnione cztery przesłanki:

1. **wsparcie jest przyznawane przedsiębiorstwu w rozumieniu unijnego prawa konkurencji przez państwo lub pochodzi ze środków publicznych;**

2. udzielane jest na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku;
3. ma charakter selektywny, czyli uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa, bądź produkcję określonych towarów;
4. zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Analizując wszystkie cztery przesłanki Organ doszedł do konkluzji, że:

Ad. 1. Umowa o dofinansowanie projektu zawarta pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Beneficjentem zakładała przyznanie dofinansowania, które, jak stanowi § 1 pkt. 4 Umowy oznacza: *„współfinansowanie projektu ze środków Unii Europejskiej i z budżetu państwa.”* Środki te są w myśl art. 5 ust. 1 i 3 UFP środkami publicznymi, stąd nawet w sytuacji, kiedy Organ nie wyraził zgody na zastosowanie ulgi, w postaci rozłożenia zobowiązania na raty zobowiązania z tytułu zaległej wpłaty zasadnym jest przeprowadzenie rozważania na temat charakteru w/w środków finansowych.

Ad. 2. Fundacja na Rzecz Integracji Zawodowej oraz Rozwoju Przedsiębiorczości „VIA” jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1740) (dalej: KC), to znaczy: *„Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ §1 prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.”* oraz zgodna z definicją przedsiębiorcy, którego definicja równoznaczna jest z pojęciem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 roku uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 (Dz. Urz. UE L 187/1 z 26.06.2016 r.): *„każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną.”* Ze złożonego przez Stronę Sprawozdania finansowego wynika, że prowadzi ona działalność gospodarczą, której przedmiotem są usługi szkoleniowe, z których osiąga przychody. Fundacja jest przedsiębiorcą, a udzielenie ulgi stanowiłoby niewątpliwą korzyść ekonomiczną dla wnioskodawcy.

Ad. 3. Selektywny charakter ulgi, czyli uprzywilejowanie określonego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, bądź produkcji określonych towarów – każda ulga w spłacie zobowiązań przyznana przez Organ uprzywilejowuje wnioskujący o nią podmiot względem innych.

Ad. 4. Zakłócenie lub groźba zakłócenia konkurencji oraz negatywny wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w sprawie nie występuje takie zagrożenie. Przedmiotem działalności Fundacji są usługi szkoleniowe (Fundacja jest wpisana do Rejestru Instytucji Szkoleniowych prowadzonych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej za pośrednictwem Systemu

Teleinformatycznej Obsługi Rejestrów Publicznych Służb Zatrudnienia pod numerem ewidencyjnym: 2.20/00005/2012) z zakresu: prac biurowych, grafiki komputerowej, opieki nad osobami zależnymi, odnowy biologicznej, szkoleń komputerowych, prac gospodarczych, gastronomii, sprzedaży, poruszania się po rynku pracy, zgodnie ze statutem fundacji (dostępnym w zakładce 'Statut fundacji' na stronie internetowej (...)) działalność Fundacji skierowana jest do osób bezrobotnych i niepełnosprawnych, natomiast aktywności związane z cudzoziemcami, to: udzielanie pomocy socjalnej i prawnej uchodźcom i cudzoziemcom, co w opinii Organu nie ma wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Mając na uwadze powyższe, uprawniony jest wniosek, że wobec niespełnienia wszystkich przesłanek łącznie wnioskowana pomoc nie jest pomocą publiczną.

Pomoc *de minimis* jest natomiast specyficznym rodzajem wsparcia publicznego, o którym stanowi rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z 18 grudnia 2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*. Jest to pomoc o stosunkowo niskiej wartości dzięki czemu nie jest ona w stanie naruszyć konkurencji lub wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi. Pomoc *de minimis* może być udzielana do wysokości 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

IZ we własnym zakresie dokonała ustaleń czy Beneficjent w ciągu 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie wniosku o rozłożenie na raty oraz o niepobieranie prolongaty korzystał z pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*. Na podstawie ogólnodostępnej informacji pozyskanej z bazy SUDOP (System Udostępnienia Danych o Pomocy Publicznej) administrowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (<https://sudop.uokik.gov.pl/search/aidBeneficiary>) Organ pozyskał informacje, że (...) w okresie 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie ww. wniosku (tj. w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2020 roku oraz w latach 2019 i 2018) skorzystała jeden raz z pomocy *de minimis*:

- 02-04-2020 roku – podmiot udzielający pomocy: Starosta Powiatu Białostockiego, na podstawie: art. 69 b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1409 z późn. zm.) w kwocie 9 000,00 zł/ 1966,40 euro – forma pomocy: dotacja lub inne bezzwrotne świadczenie – przeznaczenie pomocy: pomoc *de minimis*.

W związku z powyższymi ustaleniami z których wynika, że wartość otrzymanej w ciągu trzech lat kalendarzowych, poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie ulgi, pomocy *de minimis* była niższa niż 200 000 euro, IZ stwierdziła, że wnioskowana pomoc jest pomocą *de minimis*.

W drugiej kolejności Organ przystąpił do analizy prawnej zasadności żądania zawartego we wniosku Beneficjenta. Podstawą do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie jest art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP, który stanowi, że: „1. *Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może:*

2) na wniosek zobowiązanego:

b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.”

Z treści powyższego przepisu wynika, że ustawodawca przewidział możliwość umarzania w całości lub w części bądź odraczania lub rozkładania na raty zobowiązań tworzących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określone w art. 60 pkt 6 UFP. Kwota orzeczona do zwrotu, która jednocześnie stanowi równowartość przyznanemu Fundacji jest w myśl ustawy o finansach publicznych środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, które należy rozumieć, jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiącymi dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych.

W postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP wyodrębnić można dwie fazy. W pierwszej fazie postępowania, Organ winien zbadać, czy w sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP, tj.: względy społeczne oraz względy gospodarcze, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego. Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej ww. pojęć, dlatego też Organ oceniając stopień spełnienia przesłanek musi posilkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą o występowaniu przesłanek względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego możemy mówić, gdy: „z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości.” (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 stycznia 2019 roku, sygn. II SA/OI 818/18).

Sformułowania względy społeczne i gospodarcze będące przesłankami, po spełnieniu których Organ może zastosować ulgę są klauzulami generalnymi, a w przypadku próby ich definicji należy odwołać się zatem do sformułowań pozaprawnych.

Pod pojęciem **względów gospodarczych** należy rozumieć sytuację, w jakiej znalazła się Strona wnioskująca o przyznanie ulgi, **z powodów niezależnych od jej postępowania**, a których **skutkiem jest takie pogorszenie się sytuacji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania mającego być przedmiotem ulgi**. Pojęcie to odnosi się **do sytuacji nadzwyczajnych i zdarzeń losowych**, których Strona prowadząc swoją działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie mogła przewidzieć i na wystąpienie których nie miała wpływu, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jej winy. W związku z tym szczególny nacisk powinien być położony na analizę sytuacji ekonomicznej strony.

Z kolei **względy społeczne** rozumiane są jako **dyrektywa postępowania** nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Przesłanka ta wiąże się z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawężyć jedynie do sytuacji ekonomicznej dłużnika.

Po zdefiniowaniu przesłanek umożliwiających udzielenie Stronie wnioskowanych ulg, Organ przystąpił do analizy spełnienia ich przez Fundację pod kątem możliwości przyznania ulgi na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP.

1. Względy gospodarcze.

Celem wykazania podstaw do uznania zasadności wniosku o rozłożenie należności na raty oraz niepobieranie opłaty prolongacyjnej Organ przeanalizował przysłane przez Stronę w formie wydruku .xml *Sprawozdanie finansowe za okres od 01-01-2019 do 31-12-2019 r.*

Wynika z niego, że Beneficjent prowadzi, obok działalności statutowej również działalność gospodarczą, której przedmiotem jest prowadzenie szkoleń (wpis do Rejestru instytucji Szkoleniowych pod nr 2.20/00005/2012). Z tej działalności **w 2019 roku** Fundacja uzyskała przychód netto w kwocie: (...). Ze Sprawozdania wynika, że główną część przychodów stanowiły przychody z darowizn i dotacji (łącznie kwota: (...)) na którą składają się środki stanowiące dotacje przyznane na podstawie podpisanych umów o dofinansowanie przeznaczone na realizację projektów z udziałem środków europejskich. Z uwagi na wysokie koszty działalności Beneficjenta, które wyniosły ogółem (...), rok 2019 został zamknięty ze stratą wynoszącą (...). Z informacji pozyskanych od Fundacji wynika również, że kapitał zapasowy za 2019 rok wyniósł (...). Beneficjent posiada również różne **zobowiązania krótkoterminowe**, w kwocie **394 680,34 zł**. Dla porównania, w 2018 roku Beneficjent miał wyższy przychód netto z prowadzonej działalności gospodarczej (...), natomiast przychody z dotacji i innych źródeł wyniosły (...). Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w roku 2018

koszty działalności operacyjnej były o niemal 4 000 000 zł wyższe niż w roku 2019 i wynosiły (...), co wynikało z większej aktywności w kwestii realizacji projektów finansowanych ze środków Unii Europejskiej. Na koniec roku obrotowego 2018 Beneficjent osiągnął zysk w kwocie (...).

Beneficjent we wniosku o udzielenie ulgi powoływał się na trudną sytuację ekonomiczną, która jest wynikiem ogólnokrajowej sytuacji gospodarczej wywołanej wirusem SARS-CoV-2 oraz ogłoszonego od dnia 20 marca 2020 r. stanu epidemii (§ 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii - Dz. U. z 2020 r. poz. 491). Strona w złożonym Wniosku oświadczyła, że w 2020 r. zaciągnęła pożyczki na łączną kwotę 189 500,00 zł oraz otrzymała pomoc w postaci zwolnienia ze składek ZUS za marzec 2020 r., dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników za miesiąc maj 2020 r. oraz subwencję z Państwowego Funduszu Rozwoju. Ponadto, a w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie ulgi Fundacja odnotowała znaczny spadek przychodów w stosunku do analogicznego okresu w 2019 roku. W przedmiotowej sprawie zwraca uwagę fakt korzystania przez Fundację w 2017 i 2018 roku z pomocy publicznej, oraz okoliczność jaką jest wystąpienie w 2020 roku epidemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2, która zmusiła podmiot do ubiegania się o pomoc od organów państwa. Beneficjent w związku z pandemią otrzymał łącznie (...) wsparcia ze środków publicznych, natomiast średniomiesięczne koszty utrzymania Fundacji jak wskazuje we wniosku Beneficjent wynoszą 14 900,00 zł, co daje roczne koszty na poziomie (...). Beneficjent również we wniosku wskazuje przychody Fundacji w miesiącach maj-lipiec 2020 r. na poziomie (...), zaznaczając przy tym, że w miesiącach styczeń-kwiecień nastąpił wzrost przychodów w porównaniu do analogicznego okresu roku 2019 (brak jest wskazania kwoty przychodów za wskazany okres). Podane koszty funkcjonowania Fundacji oraz przychody jak i wsparcie publiczne w 2020 roku nie wskazują, że Beneficjent znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Otrzymane wsparcie i osiągnięte w 2020 roku przychody pokrywają koszty funkcjonowania Fundacji. Również planowane przychody do końca 2020 roku oraz plan na 2021 rok potwierdzają powyższe stwierdzenie.

Strona powołuje się, na przesłanki ważnego interesu Beneficjenta, interes publiczny oraz społeczny, jednak nie przedstawiła żadnego przekonującego w ocenie Organu uzasadnienia potwierdzającego wystąpienie któregośkolwiek z powołanych wyżej interesów. Fundacja opisuje jedynie swoje cele statutowe, które, jak wynika z przedstawionego Sprawozdania, są finansowane głównie ze środków pochodzących z funduszy europejskich. Fundacja w toku rozpoznawania niniejszej sprawy wskazywała, że prowadzi działalność non profit niosąc pomoc osobom wykluczonym społecznie. Przedstawione wyżej okoliczności

nie mogą być jednak decydujące przy wydawaniu decyzji o udzieleniu ulgi. Organ rozstrzygając o przyznaniu ulgi w spłacie zobowiązań, nie bierze bowiem pod uwagę rodzaju prowadzonej przez podmiot działalności. Gdyby powyższe miało istotne znaczenie przy orzekaniu o udzieleniu ulgi, takie podmioty nie mogłyby nigdy być Beneficjentami pomocy publicznej, gdyż weryfikacja prawidłowości realizowania przez nie projektów zakończona decyzją zwrotową, napotykałaby na problemy związane z odzyskiwaniem orzeczonych do zwrotu kwot z uwagi na rodzaj Beneficjenta.

Odnosząc się do chronologii wydarzeń prowadzących do wydania decyzji o zwrocie przyznanego dofinansowania, IZ zwraca uwagę, że już w informacji negatywnej weryfikacji końcowego wniosku o płatność (dalej: WNP) nr (...) z dnia (...) za okres od 1 października 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku oraz *Uzupełnieniu do informacji o negatywnej weryfikacji wniosku o płatność z dnia 28.02.2019 r.* z dnia 1 marca 2018 roku zwrócono uwagę, że jednym z kluczowych powodów negatywnej weryfikacji WNP było uchybienie polegające na nieprawidłowej weryfikacji danych kontaktowych uczestników projektu pod kątem założeń projektowych zawartych w pkt. 3.2 Grupy docelowe Wniosku o dofinansowanie (dalej: WND). Kolejny wniosek nr (...) został złożony w dniu (...) i ponownie został zweryfikowany negatywnie (Informacja przesłana Stronie przez system informatyczny SL2014 w dniu 28 marca 2019 roku). Po raz kolejny jako jeden z powodów negatywnej weryfikacji wniosku została wskazana błędna weryfikacja danych kontaktowych uczestników projektu, pod kątem zapisów WND (w weryfikacji powołano się na pkt 1.9 *Obszar realizacji projektu*, pkt 3.2. *Grupy docelowe*, pkt 3.4 *Opis projektu* w związku z niespełnieniem kryterium premiującego nr 2: „Projekt kieruje wsparcie wyłącznie do mieszkańców z co najmniej jednego z poniższych powiatów o najwyższej stopie bezrobocia tj. skarżyskiego, opatowskiego, ostrowieckiego, koneckiego, kieleckiego”). W Uwagach do przedmiotowej Informacji IZ zastrzegła, że „Zgodnie z zawartą umową o dofinansowanie projektu w przypadku nieosiągnięcia w ramach kwoty ryczałtowej wskaźników uznaje się, iż Beneficjent nie wykonał zadania prawidłowo oraz nie rozliczył przyznanej kwoty ryczałtowej”. Trzecia wersja WNP nr (...) wpłynęła do IZ w dniu (...), została zweryfikowana pozytywnie, a *Informacje o weryfikacji wniosku o płatność* wysłano do Beneficjenta w systemie SL2014 w dniu 10 maja 2019 roku. W wyniku weryfikacji wszystkie wydatki przedstawione do rozliczenia uznano za niekwalifikowalne (kwota: (...), w tym (...) dofinansowania). Jako powód niekwalifikowalności podano niespełnienie kryterium dostępu nr 4, kryterium premiującego nr 2 oraz nieosiągnięcie założonych wartości wskaźników, co skutkowało niezrealizowaniem kwot ryczałtowych.

Z powyższego wynika, że o konieczności zwrotu środków Beneficjent wiedział od momentu przesłania mu *Informacji o weryfikacji wniosku o płatność (...)*, czyli od dnia 10 maja 2019 roku, chociaż należy zaznaczyć, iż kluczowa kwestia powodująca uznanie wydatków za niekwalifikowalne, czyli wątpliwości dotyczące miejsca zamieszkania uczestników projektu została wskazana przy informacji o negatywnej weryfikacji WNP nr (...), datowanej na dzień 28 lutego 2019 roku. W związku z tym, że Beneficjent nie zwrócił kwoty dofinansowania zostało wszczęte postępowanie administracyjne, zakończone w drugiej instancji decyzją nr (...) określającą zwrot od Beneficjenta przyznanego dofinansowania, tj. (...). W uzasadnieniu decyzji Organ stanął na stanowisku, że Beneficjent nie osiągnął założonych wskaźników, określonych we Wniosku o dofinansowanie i Umowie, a które były przypisane do poszczególnych kwot ryczałtowych. W Umowie został jasno sprecyzowany zakres oczekiwanych rezultatów projektu (§ 8 ust. 5 umowy o dofinansowanie), których osiągnięcie na poziomie 100% skutkowałoby pełnym rozliczeniem ryczałtu, zatem nie było możliwości, w przypadku kwot ryczałtowych, zastosowania reguły proporcjonalności. Zasadą jest, że w przypadku niezrealizowania w pełni wskaźników przyjętych dla kwoty ryczałtowej, kwota ta w całości jest uznawana za niekwalifikowalną (§ 8 ust. 7 i ust. 8 Umowy o dofinansowanie). Przedmiotowa Decyzja była również procedowana w postępowaniu sądowoadministracyjnym ze skargi Beneficjenta przed WSA w Kielcach, który wyrokiem z dnia 23 lipca 2020 roku (sygn. akt. (...)) oddalił skargę Beneficjenta.

Z przytoczonego wyżej opisu zdarzeń wynika, że pomiędzy pierwszą informacją o konieczności zwrotu środków a wydaniem decyzji w II instancji upłynął okres 7 miesięcy.

W czasie pomiędzy wydaniem Decyzji a oddaleniem skargi Beneficjenta przez WSA w Kielcach na konto IZ nie wpłynęła żadna kwota zwrotu dofinansowania. Do czasu przesłania wniosku o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia zobowiązania na raty oraz niepobieranie opłaty prolongacyjnej Fundacja także nie podjęła żadnych działań zmierzających do uregulowania swojego zobowiązania w jakiegokolwiek części. Powyższe jest w ocenie Organu przejawem złej woli Strony, która z jednej strony deklaruje wolę spłaty zobowiązania, w podziale na raty z drugiej zaś wiedząc, że decyzja jest ostateczna, a zobowiązania w niej określone wymagalne, nie dokonuje żadnych wpłat, choć od wydania Decyzji Organu II Instancji upłynęło już ponad rok. Organ stanął zatem na stanowisku, że w niniejszej sprawie nie zaistniały względy społeczne lub gospodarcze, które utożsamia się z sytuacją „nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności z powodu, których Strona nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika.” (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 stycznia 2019 roku sygn. II SA/OI 818/18). Jak wskazano powyżej, Strona miała

wystarczająco dużo czasu na przedsięwzięcie działań zmierzających do wywiązania się z nałożonego zobowiązania, co wyklucza wystąpienie sytuacji obarczonej znamieniem nadzwyczajności zaistniałych okoliczności. Organ zwraca uwagę, że w doręczonej do IZ informacji uzupełniającej do Wniosku Strona wskazała co prawda, że rok obrotowy 2019 został zakończony ze stratą 174 598,56 zł, a dodatkowo w 2020 roku zaciągnęła na swoją działalność u innych podmiotów pożyczki w łącznej kwocie 189 500 zł, to jednak nie przedłożyła umów pożyczki na które się powołuje – wezwanie Organu skierowane do Strony w tym zakresie pozostało bez odpowiedzi. Organ stoi zatem na stanowisku, że Fundacja nie udowodniła powyższych twierdzeń, gdyż nie przesłała dokumentów które potwierdzałyby jej sytuację finansową (umowy pożyczki). Co więcej Strona nie wykazała także z jakich dochodów zamierza spłacać zobowiązanie wobec Organu.

Sytuacja w której znalazł się Beneficjent czyli konieczność zwrotu środków jest niewątpliwie konsekwencją jego działań i naruszeń, szczegółowo opisanych w Decyzji administracyjnej, które doprowadziły do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 *Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 roku ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006*, ale w świetle powyższych faktów zdaniem IZ sytuacja finansowa Strony nie uzasadnia przyznania ulgi.

Przy badaniu zaistnienia przesłanki względów gospodarczych należy również wziąć pod uwagę panującą obecnie sytuację wywołaną epidemią wirusa SARS-CoV-2. Niewątpliwie zjawisko epidemii można zakwalifikować pod pojęciem siły wyższej, rozumianej jako „*zdarzenie pochodzące z zewnątrz, którego następstwa nie można było przewidzieć i którego następstwom nie można było zapobiec, mimo dołożenia należytej staranności.*” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 września 2020 roku, sygn. akt II SA/OL 438/20). Beneficjent we Wniosku o rozłożenie na raty oraz niepobieranie opłaty prolongacyjnej powoływał się na fakt pogorszenia swojej sytuacji gospodarczej wywołanej epidemią (spadek obrotów gospodarczych oraz fakt uzyskania pomocy publicznej, po spełnieniu kryteriów otrzymania pomocy wynikających z ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji

kryzysowych (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1842)), jednak szczegółowa analiza przedstawionych przez Stronę dokumentów oraz wpływ otrzymanej pomocy publicznej na sytuację finansową składnia Organ do stwierdzenia, że **nie zaistniała przesłanka względów gospodarczych**.

2. Względy społeczne

Odnosząc się do drugiej przesłanki względów społecznych, należy zwrócić uwagę, że ulgi w spłacie należności publicznoprawnych są wyjątkiem, istotnym odstępstwem od konstytucyjnej zasady powszechnego obowiązku ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych. Ich przyznanie stawia wnioskodawcę w korzystniejszym położeniu w porównaniu do sytuacji, w jakiej funkcjonują pozostałe podmioty obowiązane do ponoszenia tych ciężarów. Z tej przyczyny udzielenie ulgi powinno mieć zastosowanie w wyjątkowych przypadkach i być podparte konkretnymi okolicznościami.

W przedmiotowej sprawie należy pamiętać, że realizacja projektów z udziałem funduszy europejskich zawsze jest obarczona ryzykiem w postaci niezrealizowania założonych wskaźników, co skutkuje koniecznością zwrotu przyznanego dofinansowania, dlatego przystąpienie do tego typu działań powinno być poprzedzone wnikliwą analizą własnej sytuacji finansowej. Fundacja, analogicznie jak przedsiębiorstwo powinna mieć na uwadze, że ewentualne niepowodzenie obarczy jej konto, jako Beneficjenta tych środków. W szczególności Strona powinna zawsze brać pod uwagę ryzyko niezrealizowania założeń projektowych już w chwili przystąpienia do konkursu. Beneficjent składając dokumentację konkursową w konkursie nr (...) założył, że będzie realizował projekt w formie ryczałtu (czego wyrazem było ustalenie wysokości dofinansowania projektu na poziomie poniżej 100 000 euro, wartość projektu na kwotę (...), a dofinansowania na kwotę (...)). Określił wskaźniki, jakie zobowiązał się osiągnąć w ramach kwoty ryczałtowej, zdając sobie przy tym sprawę, że nieosiągnięcie ich skutkuje uznaniem wszystkich wydatków za niekwalifikowalne.

Skutkiem udzielenia wnioskowanej przez Stronę ulgi w postaci rozłożenia zaległości na raty wraz z odsetkami naliczonymi jak dla zaległości podatkowych jest odroczony termin spłaty tych należności. W zaproponowanym przez Beneficjenta harmonogramie ostatecznym terminem spłaty miałyby być 30 kwietnia 2025 roku, przy spłacie realizowanej w 48 ratach z zastrzeżeniem zrobionym przez Beneficjenta, że okres spłaty rozpocznie się nie wcześniej niż 31 maja 2021 roku.

Przy badaniu czy zaistniała w niniejszej sprawie przesłanka wystąpienia względów społecznych, Organ wziął również pod uwagę zachowanie Strony w toku

niniejszego postępowania administracyjnego. Strona po wniesieniu wniosku o udzielenie ulgi, nie podjęła dalszego kontaktu z Organem, nie dostarczyła dokumentów o które zawnioskowała IZ, czyli umów pożyczek, na które Fundacja powoływała się we Wniosku. Odnosząc się do dokumentów zawartych w załącznikach do Wniosku, czyli Sprawozdania finansowego oraz Informacji dodatkowej należy zwrócić uwagę, że nie są to dowody, co do których pozyskania Organ musiałby podejmować specjalne czynności, gdyby Strona ich nie załączyła. Są one powszechnie dostępne, jako składane corocznie do Krajowego Rejestru Sądowego i możliwe do pozyskania w systemie teleinformatycznym. Ponadto Fundacja nie przedstawiła dokumentów odnośnie uzyskanej w związku z wystąpieniem pandemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2 pomocy publicznej. Takie dane Organ pozyskał z ogólnodostępnego źródła jakim jest baza administrowana przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta. Nie zostały przez Wnioskodawcę udokumentowane prognozy przychodów w II połowie 2020 roku oraz plan finansowy na 2021 rok oraz informacja o spadku przychodów w 2020 roku. Zdaniem Organu ewentualne przyznanie ulgi podmiotowi, niewykazującemu chęci współpracy, byłoby rażąco niesprawiedliwym uprzywilejowaniem Wnioskodawcy.

Wobec powyższego Organ stwierdza, że **w przedmiotowej sprawie nie została spełniona** druga przesłanka wynikająca z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP, czyli **okoliczność uzasadniona względami społecznymi**.

Podsumowując, Organ zwraca uwagę, że aby została wydana decyzja, w sprawie zastosowania ulgi należy obligatoryjnie stwierdzić wystąpienie przesłanek wynikających z przepisów prawa. Analiza stanu faktycznego oraz prawnego pozwala stwierdzić, iż nie zachodzą okoliczności motywowane względami gospodarczymi, a szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego, również Organ nie dopatrył się wystąpienia przesłanki względów społecznych. W związku z powyższym zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych, *„organ winien ocenić, czy w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. W przypadku stwierdzenia, że taka sytuacja nie występuje, organ nie ma możliwości udzielenia stronie wnioskowanej ulgi. W przypadku natomiast stwierdzenia występowania pozytywnych przesłanek do udzielenia ulgi jej zastosowanie jest prawem, a nie obowiązkiem organów.”* (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 2 października 2019 r., sygn. I SA/Sz 280/19). Organ nie ma możliwości orzec o zastosowaniu wnioskowanej ulgi, stąd w odpowiedzi na wniosek Strony podejmuje decyzję o odmowie rozłożenia na raty zobowiązania wraz z należnymi odsetkami.

Należy też pamiętać, iż jedną z zasad demokratycznego państwa prawnego jest zasada powszechności ponoszenia świadczeń publicznych. Obowiązek ten dotyczy każdego do kogo zaadresowano obowiązek ponoszenia świadczenia. W przedmiotowej sprawie podstawą zobowiązania jest wydana Decyzja nr (...) w której orzeczono konieczność zwrotu środków dofinansowania wobec Beneficjenta realizującego projekty finansowane ze środków Unii Europejskiej. Po uzyskaniu przez decyzję waloru ostateczności, Strona zawnioskowała o rozłożenie zobowiązania na raty. Takie uprawnienie wynika z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b UFP. Ulga w spłacie zobowiązania może zostać orzeczona w przypadku spełnienia przesłanek zawartych w przepisie. Po przeanalizowaniu wniosku Strony oraz przedstawionych dokumentów Organ doszedł do wniosku, że nie zaistniały przesłanki pozwalające na zastosowanie ulgi.

Wobec analizy powyższych okoliczności oraz zgromadzonego materiału dowodowego Organ orzekł jak w sentencji.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Pouczenie:

Na podstawie art. 207 ust. 12a UFP od decyzji niniejszej nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z treści decyzji może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 rok Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), jeżeli stronie przysługuje prawo zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa.